

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курила Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 1 частини першої, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
27 вересня 2023 року
№ 156-3(II)/2023

Справа № 3-150/2023(274/23)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),
Лемак Василь Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курила Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 1 частини першої, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Курило В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункт 1

частини шостої, частину дев'яту статті 19, пункт 1 частини першої, пункт 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс) „щодо визначення малозначності справи та обмеження права на касаційний перегляд“.

За статтею 19 Кодексу для цілей Кодексу малозначними справами є „справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“ (пункт 1 частини шостої); „для цілей цього Кодексу розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб вираховується станом на 1 січня календарного року, в якому подається відповідна заява або скарга, вчиняється процесуальна дія чи ухвалюється судове рішення“ (частина дев'ята).

Згідно зі статтею 389 Кодексу учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в касаційному порядку „рішення суду першої інстанції після апеляційного перегляду справи та постанову суду апеляційної інстанції, крім судових рішень, визначених у частині третій цієї статті“ (пункт 1 частини першої); не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовної практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, установлені оскарженим судовим рішенням, під час розгляду іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково (пункт 2 частини третьої).

Курило В.І. твердить, що оспорювані приписи Кодексу суперечать „приписам статті 129 Конституції України та обмежує конституційне право громадянина на судовий захист та гарантій на касаційний перегляд судових рішень“; „суд розглядаючи касаційну скаргу не надав обґрунтування щодо

застосування оспорюваного закону, оскільки не допустив справу до касаційного перегляду, суб'єктивно на власний розсуд оціночно віднісши її до категорії малозначних“; «суд касаційної інстанції всупереч вимогам статті 129 Конституції України, порушує основні засади судочинства та формалізує поняття „малозначні справи“ за наслідком чого не допускає до касаційного перегляду».

Обґрунтовуючи свої твердження, Курило В.І. цитує приписи Конституції України, Кодексу, посилається на Загальну декларацію прав людини 1948 року, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі, копії яких долучено до матеріалів конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до частини другої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційну скаргу фізична особа підписує особисто; якщо суб'єктом права на конституційну скаргу є дієздатна фізична особа, яка за станом здоров'я або фізичною вадою не в змозі особисто підписати конституційну скаргу, її підписує уповноважена в установленому законом порядку особа, що діє від її імені.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 56 цього закону.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України звертає увагу на те, що суддя-доповідач у цій справі Городовенко В.В., щоб з'ясувати, чи дійсно конституційну скаргу засвідчив підписом Курило В.І., звернувся з листом (вих. № 357-005-18/3429 від 7 вересня 2023 року) до адвоката Приймак А.О., яка подала зазначену конституційну скаргу як уповноважена

особа, що діє від імені суб'єкта права на конституційну скаргу. Із письмових пояснень адвоката Приймак А.О., які надійшли у відповідь на вказаний лист до Конституційного Суду України (вх. № 18/1327 від 12 вересня 2023 року), убачається, що конституційну скаргу підписала адвокат Приймак А.О., оскільки, зокрема, Курило В.І. „проживає... у м. Севастополі Автономної Республіки Крим“ та „в силу відомих усім обставин, не має можливості відвідувати материкову частину держави України“, а „всі дії щодо підписання документів здійснює уповноважений представник“.

Однак матеріали справи не містять даних про те, що Курило В.І. за станом здоров'я або фізичною вадою не в змозі особисто підписати конституційну скаргу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам частини другої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курила Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 1 частини першої, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**